

חודש תמוז

הת' דובער יוניק שי' נכנס הערב לכ"ק אדמו"ר שליט"א ושאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א באם מתוועדים בראש חודש? ואמר לו כ"ק אדמו"ר שליט"א שיבקשו מר' שמואל לוויתין או מר' ישראל דזייקאבסאן להתוועד עם התמימים. והוסיף "מארגען וועט זיין שפעט". הת' הנ"ל שאל באם ההוראה היא לר"ח זה דוקא או לכל ר"ח? וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א: לכל ראש חודש. ובהמשך להוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א התוועד המשפיע הרב שמואל לוויתין עם תלמידי הת', ובין הדברים סיפר שהרבי הכ"מ לא היה אומר תחנון בג' תמוז.

יום ה', א' דר"ח תמוז,
ה'תש"י

הת' אלי' גרוס שי' סיפר שאחרי תפלת שחרית נכנס לכ"ק אדמו"ר שליט"א והראה לו את המכתב של הרבי הכ"מ שנשלח למרת... שתקבל גט ובהמשך למה שדיבר עמו בט"ו סיון. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שבהתאם לכך צריך לנסות לשכנע את הבעל בדרכי נועם לתת גט וכו'.

יום ו', בדר"ח תמוז,
עש"ק קרח ה'תש"י

בין הדברים שאל הת' הנ"ל מדוע כתוב בראש המכתב "ברכה ושלוש" ולא "שלוש וברכה" כרגיל, וענה כ"ק אדמו"ר שליט"א, מפני שאין כותבים "שלוש" לאשה, ולאידך את ה"שלוש" אין רוצים להחסיר, ולכן שינה הרבי את הסדר והיה כותב לנשים "ברכה ושלוש".

בזמן האחרון הגיה כ"ק אדמו"ר שליט"א את רשימת השיחות דש"ק מברכים סיון ואייר, וכמו"כ את רשימת ההתוועדות דב' אייר. השבוע הגיה כ"ק אדמו"ר שליט"א את ההתוועדות דש"ק מברכים תמוז, ומקווים שבימים הקרובים יצאו השיחות לאור (במימיגראף).

מוצש"ק פ' קרח,
כ' תמוז ה'תש"י

בימים אלו יצא לאור קונטרס לחג הגאולה י"ב י"ג תמוז הכולל מאמר ד"ה "השם נפשנו בחיים" י"ב תמוז תרצ"ד, שיחת י"ג תמוז תש"ט, ומכתב ג' תמוז תש"ט לאנ"ש שי' ע"ד מצב הבתי כנסיות וכו'.

בסוף הקונטרס ישנה הערה מכ"ק אדמו"ר שליט"א ובה עונה לשאלת רבים אודות מנהג חב"ד בנוגע להפטרת ר"ח מנ"א שחל בשבת, והוא מעתיק בהערה זו קטע מרשימותיו משנת תר"ץ בהיותו בברלין עם כ"ק אדמו"ר הכ"מ. בהקדמתו לקונטרס כותב כ"ק אדמו"ר שליט"א:

"רבים המחפשים ומבארים מעלות וגדולת נשיאי חב"ד בכלל, ונשיא דורינו... בפרט, בענינים שונים: איש המסירות נפש, גאון, בעל מדות, צדיק, בעל רוח הקודש, מלומד בנסים, ועוד ועוד..."

ובכל זה העיקר חסר כאן... שהוא הוא הנשיא, כי — נשיא... הוא בחינת ראש ומוח... וממנו... יניקה וחיות שלהם...

והנה כמה סוגים בנשיאים: אלו אשר השפעתם בבחינת פנימיות... בבחינת מקיף, ובזה גופא חילוקים: אם השפיעו בתורת הנגלה או הנסתר או בשניהם יחדיו, לימדו דרכי העבודה והחסידות, המשיכו השפעות גשמיות וכו'.

וזה ה' מאז ועד עתה ענין הנהגת נשיאי חב"ד... אשר כללו כל הסוגים והחילוקים... ובמילא היתה התקשרותם עם כל השייכים אליהם בכל תרי"ג אברי נפש לגוף המקושרים."

יום א', ג' תמוז ה'תש"י היום כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א מכתב כללי-פרטי שנשלח לרבים מאנ"ש והת' שי' ברחבי תבל בצירוף לקונטרס י"ב-י"ג תמוז ובו נאמר ש"בודאי יזכה בו את כל סביבתו מבלי הבל סוג, מתאים לדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ במכתבו אודות גאולה זו, אשר "לא אותי בלבד גאל הקב"ה ביי"ב תמוז כי אם גם... את אשר בשם ישראל יכונה".

בהמשך המכתב כותב כ"ק אדמו"ר שליט"א שאת הכח ע"ז יש לנו מנשיא הדור, ומזכיר את מה שכותב בהקדמתו לקונטרס הנ"ל ש"מהנשיא מקבלים יניקה וחיות לכל הענינים שלנו מכל הענינים והמעלות אשר מנו בו" וכ"ק אדמו"ר שליט"א מציין שכל המעלות (שנמנו בהקדמה) הוא לפי סדר הספירות "מסנ"פ (כתר) גאון (מוחין), בעל מדות (חג"ת נ"ה), עיקר המדות) צדיק (יסוד), רוח"ק (מל') מלומד בנסים ועוד ועוד (מחדו"מ).

הרה"ת ר' שניאור זלמן שי' גורארי' סיפר שלאחרונה חלם חלום אודות כ"ק אדמו"ר הכ"מ ויבלחט"א כ"ק אדמו"ר שליט"א בנוגע לענין הנשיאות כו', ושאל את כ"ק אדמו"ר שליט"א באם יש ממש בדבר? וענה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א:

"עם ווענט זיך אויב מ' לייגט זיך שלאפן פון קריאת שמע שעהמ"ט, אדער פון א כרס מליאה" (= תלוי אם הולכים לישון מתוך אמירת ק"ש שעהמ"ט, או מתוך כרס מליאה).

1. מפי בעל המעשה שי'.
2. מיומנו של הרה"ח אלי' שי' גרוס.
2. עפ"י מכתבי הרה"ח יואל שי' כהן.
3. מפי בעל המעשה שי'.

(At. Precedent 4.0507)

"KEHOT"
Publication Society
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y.

הוצאת ספרים
קה"ת
770 איסטרוו פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ג' תמוז ה'תש"י

הרה"ח הע"ח אי"א נו"ם זכו' מהור"ר שי' שלום וברכה:

מוסד"פ הקונטרס לחג הגאולה יב - יג תמוז ה'תש"י, ובודאי יזכה בו את כל סביבתו מבלי הבל סוג, מתאים לדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ במכתבו (נדפס בקונטרס נט' ע' 27) ארוח גאולה זו, אשר "לא אותי בלבד גאל הקב"ה ביי"ב תמוז כי אם גם את כל מחבבי חורנתו הק", "סומרי מצות, וגם אשר בשם ישראל יכונה", אשר בזה נכללו כל סוגי בני מנוח ישראל: אלו שיש בהם חורה ומנוח, ואלו שיש בהם חורה או מצוה, אלו שאין בהם לא חורה ולא מצוה ורק אשר בשם ישראל יכונה.

וכידוע אשר כנוי הוא דבר וסם הסקלים ומכסה על ענינו של הנקרא בכנוי זה, ער שאפטר סאינו שמו הקב"ה, גם לא קיצור שמו, גם לא פירוט שמו, גם אמילו לא בלשון ענקרא שמו, גם לא כנויו מצד עצמו ולא ענקרא כך רק על שם מטעמים, וראה ונקרא רבה פ"ל יב. תקוני דבר דף טו, א, סגור: וזכר כ"ב בר' טוס"ע חלק אה"ע סק"מ לז"כ. קב ונקר כלל לח. טו"ח אס"ר סק"ג גמ ס"ו. מאמר י"ט כסלו ה'ת"ת - קונטרס עג - כ"ב.

ולא רק יזכה בקונטרס זה את הרבים אלא, עפ"י דרישת רז"ל/ק"ח חטים לפני-הם, גם ימביר לכל אחד ואחד, אשר עיקר הוא להביא המדרש והלימוד למעשה ופועל, בכל אחד ואחד לבני ענינו: במוחין, במדות וכו'.

אשר גם על זה מקבלים חיות וכן מראש הדור, הוא נשיא הדור, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, וכמס"כ בהקדמת הקונטרס, "מהנשיא מקבלים יניקה וחיות לכל הענינים שלנו מכל הענינים והמעלות אשר מנו בו" (מסנ"פ, כתר, גאון (מוחין), בעל מדות, חג"ת נ"ה, עיקר המדות), צדיק (יסוד), רוח"ק (מל'), מלומד בנסים ועוד ועוד (מחדו"מ).

בברכת חג הגאולה ו
ואיחול כ"ה
מנחם שניאורסאהן

פ"ט

ר"ד מהחוקרות דש"ק מרכיבים סיון, ט' בתו"ב, חש"י

אין הינטיקער טררה זאגט ער אן אויף דעם אימור פון רביה ,
און איז מטיב און ה"א אשר הוצאתי כו' מא"מ, ואימא בספרא ע"ז
אני הוי' מכאן אמרו כל המקל עליו עול רביה מק"ב על שמים
וכל המזק ממנו עול רביה מוקד ממנו עול שמים, אני ה"א אשר
הוצאתי אהלם על הנאי כן הוצאתי אותם מא"מ על הנאי המקלו אח
מצוח רביה שכל המורה ומצוח רביה, מורה ביצאה מצרים וכל הכופר
במצוח רביה כאילו רופר ביצ"מ, ע"כ ולכא"ו א"מ ראייה שרביה
י"ע למצוח רביה לענין מלכות שמים, מילא השכיבה לענין יציאת
מצרים הוא כמקור ברש"י, רכשם שביציאת מצרים התחנף היין מ
טיפח רכרו כו' כן אני מהחין בין המולה מעוזיו בעקום כו'
אבל מה היא השכיבה לענין מלכות שמים, עד טאמור דמי שאינו
מקרה מצוח רביה כאילו כופר במלכות שמים, והכי בשביל זה שאינו
מקים מצוח רביה אהה פדמית ה"ז כופר במלכות שמים, וההכרח לתור אשר
במצוח רביה איז פארזונדען כללות הענין דמלכות שמים.
והנה הפסטים מפרשים אשר מביאן שמלוח מעוזיו בלי שום
הרחה ואינו חושש ממה ירויה א"כ ה"ז בוסח בה' ומודה במלכות
שמים משא"כ זה שאינו מלוח בלי רביה והרחה כו' ה"ז כופר
במלכות שמים, אך באמה אין זה מספיק עדיין מצד ב' טעמים, א'
ראוין זה ש"ך להענין דמלכות שמים, וש"ך יזחר למדה הבטחון בה'
אבל אין זה הענין דמלכות שמים, והב' דלפי זה הרי אין זה קאי
על מצוח רביה שב ואל תעשה כ"א זה ש"ך לענין ההלואה דכי
ימוך אחיך כו' והחוקק בו / ויהוה המעלה היוצא גזולה בצדקה
כמ"כ הרמב"ם / בלי שום הטבה, דהרי העיקר בזה הוא ההלואה
דמלוח בלי שום הטבה והרחה, ולדומא מי שאינו רוצה להלוח
מפני החשש ממה יתחרס כו' ל"סודת הוא במצוח רביה אבל עובר על
החוקק בו, אך הענין הוא דאנה עיקר הענין דרביה הוא אשר
ההרחה של המלוח הוא אך מפני שלחן ממונו להלוח, היינו דכל
הטרחה הוא של הלוח והמלוח אינו טורח כלום בזה ואין לו שום
עסק כעש בזה, וכל ההרחה הוא רק מפני שהמון הוא שלו, וזהו
הענין דרביה.

ולבאר זה בעבורה (שהרי ידוע אשר עיקר כל דבר וענין הוא
להביא ובעודה, וכירוע המיסור אשר אחר שאל אצל כ"ק אדמו"ר
ב' שאלות, וענה לו רק על השאלה הא' מה שש"ך לעבודה) ויהנה
ידוע אשר מעט הבריאה וההתחנח הוא מפני שמעט המור להיטיב,
זהו בכללות הבריאה, אך הרי ידוע דעיקר וחכמית הבריאה ה"ח
ישראל, כראי' בהשיחה דמורים אשר ישראל הם עטרת המארה של
כללות הבריאה, אשר זהו ע"י החזרה כמאמר הלח קשרנו כו',
זא"כ

צילום מהשיחה הראשונה שהואיל
כ"ק אדמו"ר שליט"א להגיד ע"מ להוציאה לאור
(ב"מימיוגראף). לאחר הדפסת השיחה
הוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א
תיקונים על הטופס המודפס (שלו).

אדמו"ר העט אויף אים ארויפגעלייגט בזה שליחה בודאי זהו יותר
חוב, הנה לבר דאף לו יהי' כדברו הרי מ"מ ג"ה לא ימיר, ויקשה
השליחה העט מ'האט אויף אים ארויף געלייגט, זמח שמוען ע"י
ירובי יותר שילמדו ויהי' ללו זמן גם לעצמו, הנה אמר מעט
אודנו ענין כזה כ"ק אדמו"ר בענין המאמר היזח אומר לו קשה
כן כו' הנה אין התי' בזה שאומר לו לקשה איזה דבר עיררה
ח' א מתי שביצא ר' יודע מה בודאי לא יסמע לו, כ"א אומר
לו קשה רך, היינו כפרותה טעמה מהו בה אליו זאמר "קשה
כן הוא אזוי" גם אזי מסכים, דוא לערענטט יע מאקע זיער
גליך טעם דער איבערשטער מיט דער גאנצער ממליח של מעלה האבנן
מקרא, הארחה אז גיט טאט סארה פנים האט דאס אז אלע אבות
מיט אלע חלאים זאמירא-ים זיינען דארטען ען דיר איז דאך דיא
שמחה גיט קיין שמחה שלימה, אבער אז דוא העסט דארטען אויך
זיין עמולט טעם היא שמחה זיין א שמחה שלימה, מילא פאר אים
אלין איז אים גיט, הארים ער הינו ער העט נאר גיט זיין אפילו
אין בהגם העלען באלר קיחת' דער איבערשטער מיט דער גאנצע
ממליח הערען גיטע הירושים, אבער אין ג"ע טעם ער דאך
א-מסטלין כו', אשר זהו הפ' דעעה כן, טוא אזוי,
אשר זה שרש ללך ועבוד כו', סכ"ו אין צריך להיזח, ולא
קעגן כלל שום חשבונות, וק' קעגן המולט עליו הממליל השליחה
זהו ולא ימיר, אשר ע"ז קומט מען צוא ויא ער הירט אויס
אני הוי' כו'.....

נרשם ע"י אחר המועים, והוגה ע"י כ"ק שליט"א

איוה חקוננים.....
דף א' שורה סאזח: "הוצאתי" צ"ל - ולהיזח אפר השי"ח
דף ב' שורה חמיש: "אינו ב"א" צ"ל - אינו כן ב"א
דף ב' שורה בעשמי: "בעאסו" צ"ל - בעצמו עושה.
דף ג' שורה דאנהגה: "מלעה" צ"ל - מלמעלה
דף ג' שורה אסר: "בחבוננו" צ"ל - בחשבוננו

היה

ב"ח, ר"ד מהחוקרות ד"ק מרובים סיון, ה' בזה ב"ח, ה"ה

אין תימקקו טרף זמנך על אף איהן דעם אימור סוף רבית
 און איז סמים און ה"א אפר הוצאתי כו' מ"ה, ואיחא במפרא ע"ז
 אני הו' מנאן אמרו כל המקבל עליה עול רבית מן"ל כל עול סמים
 זבל הכורק ממנו עול רבית כורק ממנו עול סמים, און ה"א אפר
 הוצאתי אהלם על חנאי כן תוצאתי אותם מ"ה על חנאי המקוללו אח
 מצוח רבית זבל המורה במצוח רבית מורה ביצאת מצרים וכל הכופר
 במצוח רבית כאילו כופר ביצ"ה, ע"כ ולכא"ו א"ם דאיזו פ"כוח
 יפ למצוח רבית לענין מלכות סמים, סילא הסיכוח לענין יציאת
 מצרים הוא כמפורא ברש"י, דכספא שביציאת מצרים היתה רבין
 טיפה רכור כו' כן אני פתחין בין החולה מקומהו בעכו"ם כו'
 אבל מה היא הסיכוח לענין מלכות סמים, עד סאמר דמי שאינו
 מקים מצוח רבית כאילו כופר במלכות סמים, והכי בשביל זה שאינו
 מקים מצוח רבית אחת פרמיה ה"ו כופר במלכות סמים, ובהכרח לומר אשר
 המצוח רבית אינו מארבונוען כללות הענין ומלכות סמים,
 והנה המעטות פ"כוחים אפר מכיון שמלוח מקומהו בלי סוף
 הרוחש ואינו חושש מהם ירויה א"כ ה"ו בוטח בה' וסורה במלכות
 סמים משא"כ זה שאינו מלנה בלי רבית והרוחה כו' ה"ו כופר
 במלכות סמים, אך בואמה אין זה מספיק עדין מצד ב' טעמים, א'
 דאיין זה שייך להענין ומלכות סמים, ושייך יותר למדה הבטחון בה'
 אבל אין זה הענין ומלכות סמים, והב' רלפי זה הרי אין זה קאי
 על מצוח רבית כב' ואל תעשה כ"א זה כ"ך לענין ההלואה דכי
 יסוף אחיך כו' והחוקק בו / דהנה המעלה הייחד גדולה בצדקה
 נמש"כ הרמב"ם / בלי שום הטבה, דהרי העיקר בזה הוא ההלואה
 ומלוח בלי שום הטבה והרוחה, ולדוגמא מי שאינו רוצה להלוות
 מפני החשש ממה יחזיקם כו' ל"מורה הוא במצוח רבית אבל עובר על
 והחוקק בו, אך הענין הוא דהנה עיקר הענין דרבית הוא אפר
 ההרוחה של המלוח הוא אך מפני שחן מסוננו להלוואה, היינו וכל
 הטרחה הוא של הלוואה והמלוח אינו טורח כלום בזה ואין לו שום
 עסק בזה בזה, וכל ההרוחה הוא רק מפני שהמזון הוא שלו, וזהו
 הענין דרבית.

ולבאר זה בעבודה (מהרי"ד דעם אשר עיקר כל רבך וסנין הוא
 להביא בקרוב, ובידוך הסיפור אשר אפר שאל אל כ"ק אדמו"ר
 ב' שאלו, וענה לו רק על המאלה הא' מה ששייך לעבודה) רתה
 ידוע אשר טעם הדייקא, והתעוררה הוא מפני שבע עמוד להיטיב,
 והו' כללות הבריאה, אך כדי ידוע ועיקר והכלית הבריאה הם
 ישראל, כדא"י בהשיחה דמונים אשר ישראל הם עשרת המאנים של
 כללות הבריאה, אשר זהו ע"י המורה כמאמר הלח שטרין בו'
 זא"כ

לפנינו צילום מהעתק נוסף מהשיחה הראשונה הנ"ל
 שהוגחה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א, שעליו הוסיף כ"ק
 אדמו"ר שליט"א כמה הערות לאחרי ההדפסה.

וא"כ א"ל אשר זהו ו"כ מפני שבע הטוב להיטיב, כי אלוהי הענין
 דהח"צ אי"ו עדין הכלית ושלמות הטוב, מפני שכל ענין העבודה
 היא זה נחמא רבסוף, ולהיות השל"ח הוא הכלית הטוב, ורצה להיטיב
 להיטיב ושלמות, ע"כ נחן לבו חוק"כ כדי שיה' נחמא
 דכסוף, כ"א ע"י עבודה אשר זהו הכלית ושלמות הטוב, אך כ"ו
 הוא רק מה ענינו לנו המצאה, אך מה שאיחא בהמאמר (ול"ו בעומק)
 בענין אפר קדונו במצוחו אשר גם הקב"ה בעצמו מקים המצאה
 לכאן א"י חוכן לאיזה טעם צריך גם הוא בעצמו לקים המצאה
 עיקר טעם הטעם לטוב חסוד להיטיב מסתמך לכאן זה שניתנו לנו
 המצאה, ואי"ו נחמא דכסוף, ומפני איזה טעם היה צריך להיות
 הענין אשר הוא בעצמו מקים המצאה, אך הענין בזה הוא רבך עבודה
 שאין נראה בה חזקה אין זה אמתי ענין עבודה וזה אין בה אז
 ענין, ורמ"ל ענין קיום המצאה בעצמו מה הישראל מקימים המצאה
 הרי זה ב"ל יודע נחמא דכסוף, ולכן הוצרך להיות אשר ע"י
 המצאה שאנו חושיה פועליה ג"כ בעצמותו ית' כב"ה (דעוהו בוסא
 רק מפני רצונו ית' שדעה כן ע"י העבודה רש"י יהי"ו ג"כ
 נח"ר בעצמותו כו') אשר זהו אמיתית שלמות הטוב, כי אלוהי
 זא"כ הרי בגדר נחמא דכסוף, ומסתמך ע"ו בשם כ"ק אדמו"ר,
 שטרף אתה אשר לאיך שערך אאלו שיעבוד עם המול הין און
 אוריק אבל לא על הארמה כ"א בחדר הקריץ וישלם לו ערוך זה ככה
 סמורית בדה, וכלל המכית ע"ו זא"כ החחרם, ואלו אאלו הרי היא
 אותך העבודה דשר אוחו הטבר, וזה איכס"ל ויעה, רבאמי ניע
 וירא"ה אינו נראה הפועלה, וכטאינו נראה החזקה חסר מה זה
 בעבודה, וכ"כ בענין הנ"ל דהיצ"ר בא לאדם לאמר מה זה
 נזוע להקב"ה אר אתה מניח חסילין או לאו ה"ו, אם אתה מסלל
 באריות כו' וע"ו היא החשובה זה נזוע הכל בעצמה"ה משם, והיינו רואים
 מחלה בחוץ, מלמך לנצח את היצ"ר ונה"ב, והיינו רואים
 דהאי אפר בלי סיוע מלמך א"א לנצח בשו"א דאחלע עורו אינו
 יכול לו אפר ית' מספיק טיה"י עור וסיוע מלמך, ולמה נזר
 עק צריך טיה"י הקב"ה בעצמו מסלל, הקב"ה מניח חסילין אלא
 שול הודר דרבית הינו אשר הוא בעצמו יעשה טעם מאוה,
 והוחתו יהי' אך ורק מפני שנתן כסוף, ולמך זהו הענין בט
 רמינה כה, אבל באמה אינו כ"א מה שהוא מצוח לבניו הוא
 בעצמו, אשר ח"כ מי שאינו מקים מאור רבית, תה"ה ייכ"ו
 וזהוים חתו ג"כ מלעה והיינו שאין מסתמכים כב"ה בעבודה,
 וזהו הענין דכסוף במלכות סמים.

*עם כסוף דעבודה כאלוהי
 ע"י אדמו"ר שליט"א
 ע"י אדמו"ר שליט"א*

א"כ דעה י"ו ב' ענין: מה נחן כה אפר מקים הענין, והמורה שצ"ע ע"י
 אדמו"ר שליט"א, מה נעשה ע"י סנין זוש"ה חלוקה, וסב"ל ה' הארץ
 כל ה"ק אפר כו' 135.

אך זהו הענין בכללותו, ומה שנוגע צוא אונז הסידרים הם
 בפרטות, הנה רבים הקדו על מה שב"ק אדמו"ר בעצמו ה"י עוסק בכל
 ענינים הנמזכים, דלכא"ה ה"י מספיק נתינת כח או לכה"ס בעינים
 הראשונות לא ה"י ענין מי שיעשוק בזה אבל את"כ הרי לכא"ה מספיק
 ה"י רק נתינת כח ונתינת עולותם, אך באמת אינו כן וזהו הענין
 דמצד רביה, והלימוד בעיניו זהו הוראה להסירן ומקשרין,
 אשר גם אם לא ימחקו כח שמעידו כבר כאלה שהם יתעסקו בענינים
 הפשוטים והחשובים או יקבלו הם ו"כ, מפני שזה גזא שחלמידיהם
 יתעסקו בענינים פשוטים ה"ו ג"כ מנחם, ובמילא יהי' להם חסם
 להפסידים ו"כ חו"מ אור, והם בעצמם יתעסקו בענינים נעלים יותר,
 אך על זה אנו מצווים על האיסור דרביה, וכמו שהורה לנו ב"ק
 אדמו"ר אשר הוא בעצמו מסר את עצמו על כל הענינים, אשר הדברים
 והנהגה זו אשר כן נהגיה אתו מלפניו, אשר וה"ו ענין הוראה כחם
 במלכותו ית' וזהו ג"כ השכחה ליע"ס דע"י שגם הקב"ה עושה כח
 המצאה שהוא עושה במילא אין שינוה וכולים ומצרים כלל וכלל,
 והנה בסוף חמ"ס מסים לא יתליף בין טוב לרע ולא יסירנו
 ומסים אני הוי' וכחם הרמב"ם ע"ו דלכא"ה מה איכפת לימיר רע
 במנהגי נותן יותר טוב בעת ומה איכפת ירדה הורה לפת"דועה
 כל אדם כו' גורה היא כמא יסיר טוב ברע ויאמר טוב רע בטוב,
 היינו דמייקור הרין ה"י מומר אלא כגורה היא (ומזה ראי' למה
 שנתקן אם יש גם בענינים רסן הגורה ו"כ גרד גיורה מסוה
 ע"ו אחר, ולפי מ"י דמב"ס באיסור המורה הרי כו' ל"ש גורה
 שחכמים גורו הנה נב"כ זה מה שהורה גומא גורה), והענין
 בגורה הוא, דלכא"ה יכול לומר דלמה יתעסק בענינים פשוטים
 דוקא, הרי בזה יכול להתעסק ו"כ אחר וזהו יתעסק בענינים נעלים
 יותר כמו לימוד דת"ה והלכות, אשר ע"י הנהגה כזו ידועת יותר,
 או להיפך דלמה יתעסק בלימוד דת"ה אשר לזה אינו ראוי כ"כ ער
 מצדמסים אלין נים אונז גום, הוא יסירך את מה שהוא בעצמו יודע
 היסור, אשר במילא ע"י יהי' קרבן יותר טוב, ולכן הוא מורה
 ומצדד לא יסיר, היינו אפילו אם באמת זה טוב יותר דלבר זמא
 אשר אפשר להיות... ש"א אינו כן ומהו במהונו בעשה הישר ויסיר
 אשר יהודי אחר מקולתאורניא בא לכ"ק אדמו"ר על יחידות ואל
 בשנין מסחרו בהשקף והפני לו כ"ק אדמו"ר על שאלתו ואת"כ דאל
 אצלו כ"ק אדמו"ר בענין בניו כו' ואמר לו כ"ק מה לשמח בענין
 זה, ולא חתקבל אצלו, ואמר לו כ"ק אדמו"ר, ומה בעניני האלף
 ש"י עסקי ומ"ס נעם מרחוק כ"כ לשמח עצמי הרי מכ"כ בענינים
 אלו שזה עסקי וקמם אבותי בודאי אהה ערוד לשמח לעצמי, ע"כ
 המעשה, הרי א"כ א"כ בכלל לירע מה טוב ומה כו' ומאחר שב"ק
 אדמו"ר

אדמו"ר חסם אויף אים אבולפולעליום רבן שליחות בודאי זהו יזוהר
 טוב, הנה לכה"ה חת"ו ית' כדברו הרי מ"ס ג"כ לא יסירך זיעקת
 השליחות חסם סיכאם אויף אים ארויף בעליגום, ומה שנוגע עסקי זיעקת
 ירויה יותר שלמות ויהי' עלו זמן גם לעצמו, הנה אמר חסם
 אורח, ענין כזה ב"ק אדמו"ר בענין המאמר הי"ס אומר לו עשה
 כן בול' הנה אין חס"י בזה שאומר לו לעשות איות דבר עבירה
 ח"ו סגור, שהיא ר' יודע שזה בודאי לא יסע לו, כ"כ אומר
 לו עשה כן, היינו כסדרות פשוטה שמהו בא אליו ואומר, עשה
 כן וזהו אזור, גם אני מסכים, ולא לערענסט יע מאקע זיעקת
 גליך חסם דער איבערשטער מיט דער באצער ממילא של פעלה האקען
 הגנה, האדעם או נרשט חסם כמא מניח האם דאס או אלע אבות
 מיט חלק חואים וזמא דאיהם וינסן דערטען אן דיר איז דאך דיא
 שמחה נים קרן שמחה שליכט, ובעד אן לוא העסט דאנסען אויך
 זיך יעקולט העם דיא שמחה זיך א שמחה שליכט, מילא פאר אים
 אלן דאס אים נים, הארים ען חסם ער העם נאר נים זיך אפילו
 זיך בחנם העלען, באבר קורטען דער איבערשטער מיט דער באצער
 ממילא העלען זיך חידושים, ובעק איז ג"כ חסם ער דאך
 ממילא ענין כו' אחר זהו חס"י לעשה כן, טא אונז
 חס"י ערש ללך ועבוד כו' ס"ו אין צדיק להיחזק ולא
 עשה כלל שום השבנות, נק' עשה חסול עליו והחסייל השליחות
 וזהו ולא יסירך, אשר ע"י קומט מן צוא היא ער פירט אים
 אנה הוי' כן.....

נרמס ע"י אחר הסומעים, והנה ע"י כ"ק שלי"ס א.

איות חקוניס.....
 דף א' לורה מנחה ב"עצמי" צ"ל ב"עצמי"
 דף ב' מורה הוי' - ולהיות חס"י - צ"ל - ולהיות אחר חס"י -
 דף ג' מורה דמניח: איכנו ב"א - צ"ל - איכנו כן ב"א -
 דף ד' מורה בעצמו: בעצמו צ"ל - בעצמו עשה -
 דף ה' מורה דמניח: מלעה צ"ל - מלעה -
 דף ו' מורה אשר: במהונו צ"ל - במהונו -

יום ה', ז' תמוז ה'תש"י

היום יצא לאור, בפעם הראשונה, במימיוגראף השיחה הראשונה שכ"ק אדמו"ר שליט"א הגיחה — ר"ד מהתוועדות שבת מברכים סיון.
ה"מניח" הת' יואל שי' כהן שכתב את השיחה הנ"ל סיפר, שבשולי השיחה נדפסה הערה מהמו"ל בלשון זו: "נרשם ע"י אחד השומעים והוגה ע"י כ"ק שליט"א", וכאשר הכניסו אל כ"ק אדמו"ר שליט"א את הטופס המודפס, הבחין בזה, ומיד הורה לגנוז את כל הטופסים ולהדפיסם מחדש בהשמטת מילים אלו.
הת' הנ"ל סיפר עוד שמזמן לזמן נוהג הוא להכנס אל הרב שמואל זלמנוב שמלמד אותו פרק בכתיבה, וסגנון וכו', כדי לשפר את סגנון ועריכת ההנחות. הוא סיפר גם שהרב מרדכי מענטליק והרב יוסף וויינברג ועוד רבים מאנ"ש עוזרים לו בחזרה ובכתיבת השיחות.

ש"פ חוקת,
ט' תמוז ה'תש"י

היום: עלה לתורה החתן מר חיים חאנאוויץ. לאחר התפילה התוועד כ"ק אדמו"ר שליט"א (א' מהטעמים להתוועדות ה' בקשר עם עלייתו לתורה של החתן הנ"ל). להלן, כמה נקודות שנאמרו בהתוועדות.
כ"ק אדמו"ר שליט"א פתח את ההתוועדות בכך שעל יום השבת נאמר "מיני" מתברכין כולחו יומין" — שכל ימות השבוע מתברכים מיום השבת שלפניו (שזהו א' מהטעמים להמנהג שהחתן עולה לתורה בשבת שלפני החתונה), וא"כ נמצא שיום השבת זה שייך כבר ליי"ב תמוז.

ואמר, שבשיחת י"ב תמוז דאשתקד (תש"ט) אמר כ"ק מו"ח אדמו"ר אשר עניני קדושה הם נצחיים, ומדבר שם בפרטיות אודות ענין החיים, שהם "חיים ארוכים, חיים אמיתיים, חיים נצחיים שאין להם הפסק", ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שבי"ב תמוז תש"ח או תש"ז לא אמר זאת הרבי, ורק בי"ב תמוז תש"ט, שלפני יו"ד שבט תש"י, הי' צריך הרבי "באוארענען" שעניני קדושה בכלל הם נצחיים, ומסביר בפרטיות — כדי שלא יהי' מקום לטעות בכוונתו — שמדובר אודות ענין ה"חיים", שלא יחשבו שזה ח"ו כראות עיני בשר, כי ענין כזה לא שייך בקדושה אלא הם "חיים נצחיים שאין להם הפסק".
בהמשך ההתוועדות אמר, שבאגה"ק (ס' כז) מובא מתיקוני זוהר ש"אחר פטירתו של משה רבינו ע"ה מתפשטת הארתו בכל דרא ודרא לשישים רבוא נשמות כמו שמש המאיר מתחת לארץ לשישים רבוא כוכבים" וביאר, שהכוונה בזה היא שהשמש נמצאת גם בשעות הלילה, ובנמשל — באם היו הולכים ביחד עם הרבי (ה"שמש") ב"לילה", לאן שהוא הולך (בעילוי אחר עילוי) היו גם עתה ("בלילה") רואים איך שהוא מאיר בכל התוקף כמקודם ואדרבא, אלא מפני שהרבי (ה"שמש") הלך הלאה ואילו הוא נשאר לעמוד במקומו ולא הלך עמו... ולכן אינו רואה בעיני בשר...

ל ועפ"י ביאר את המדובר בפרשת השבוע אודות הענין דפרה אדומה שמטהרת מטומאת מת שהיא טומאה חמורה ביותר, ועד שמשנה נתקשה בזה ולא ידע במה טהרתו, וא"ל הקב"ה "ויקחו אליך פרה אדומה" שרק משה היה בכוחו לטהר מטומאת מת, ואפילו בדורות שלאח"ז כאשר רוצים לעשות עוד פרה צריך העושה לקדש א"ע מתחילה מהאפר שעשה משה דוקא, שלכן חילקו את האפר לג' חלקים: א) לטהר טמאים. ב) בשביל הפרות שהכחנים יעשו בדורות הבאים שיקדשו מתחילה מהפרה הנ"ל. ג) למשמרת לכל הדורות.

4. עפ"י מכתבי וזכרונות בעל המעשה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א משוחח עם האדמו"ר מקופי שניץ זצ"ל (שני משמאל)
ב"קבלת-פנים" של הרה"ת צבי הירש שיי חיטריק, פורים קטן ה'תשי"א.

וזוהי ההוראה מפרשת השבוע: שכאשר יהודי נכנס לבית ורואה שם ענין של "טומאת מת" היינו שנעלם שם הדביקות עם ה' אלוקיכם המביא לידי "חיים כולכם היום", הנה עליו החובה לטהר אותם מפני שמשח נתן לו בעבר ונותן לו עתה מהאפר שלו, וכפי שהרבי אומר בשיחת י"ב תמוז דאשתקד שבכוחו של כאו"א להשפיע על "מנין" או שני "מנינים" של יהודים, וצריך להשפיע על הזולת באופן שגם הוא יהי' טופח ע"מ להטפוח, שגם הוא ישפיע על אחרים, וכ"ז הוא כאמור בכוחו של משה דוקא.

כ"ק אדמו"ר שליט"א פנה אל החתן ואמר לו שעליו לנצל את ההשפעה שיש לו בחוגים רחבים לקדושה, ולמרות שאותו אדם שיש לו השפעה עליו חושב שזה מפני טעמים אחרים אם מפני שהוא מחזיק מישוב א"י, או מפני שיכול פשוט לקבל על ידו משרה וכיו"ב, אולם האמת היא שאת הכוח להשפיע הוא קיבל בשביל לנצל זאת לעניני קדושה.

ואמר, שבדאי לא יקפיד החתן באם אגלה את ה"עסקנות ציבורית" הראשונה שלו. וסיפר שבעת ששהה כ"ק מו"ח אדמו"ר בווארשא נסע פעם לאיזה שבועות מביתו, ואז "האבן זיך געפונען" כמה חסידים שחיקו את המפתח למגירה שלו, ושיכנעו יהודי מסויים (עם זקן ארוך... דוקא) שילך במס"ע ויגנוב את הכתבים, ומכיון שהיו צריכים להעתיק אותן והנ"ל לא ידעו לתקתק... ביקשו מהחתן הנ"ל שיעתיק אותם על מכונית כתובה והודות לכך נשאר הרבה מהכתבים שנשרפו ל"ע (וכהמעשה הידוע מהצ"צ שפעם נשרפו הרבה כתבים וטען לחסידים "געוואלד" מדוע לא גנבתם והרי עכשיו גם לי היתה תועלת בזה).

וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א, שלמרות שעכשיו הרי שמו הולך לפניו כו' אמנם העסקנות הראשונה שלו היתה בענין של חסידות... ומכיון שראשית עסקנותו היתה בענין של חסידות דוקא, הרי בודאי שצריך להמשיך גם עכשיו לנצל את כוחו בהשפעה עבור עניני קדושה כנ"ל.

כ בקשר לענין דפרא אדומה ביאר, שענין הטהרה הוא לא רק בא"י אלא אדרבא ענין זה הותחל דוקא בחו"ל כי שם זה נצרך יותר, ואמר שזהו הדיוק בלשון רש"י עה"פ הנ"ל ד"ה "ויקחו אליך" (נט, ב) "לעולם היא נקראת על שמך — פרה שעשה משה במדבר" שלכאו" מה בא רש"י להשמיענו בזה והרי הכל יודעים שמשח חי' כל ימיו במדבר ובודאי ששם עשה את הפרה! אלא כוונת רש"י לומר שעיקר ענין הטהרה נצרך בחו"ל, שהרי עתידה ירושלים שתתפשט בכל א"י, ובירושלים הרי לא מלינים את המת וא"כ אין הטומאה מצוי' שם כ"כ, ונמצא שבכל א"י אין הטומאה מצוי' כ"כ, ועיקר ענין הטהרה נצרך דוקא בחו"ל, ואת זה מרמז רש"י "במדבר" — לומר לך שעיקר ענין הטהרה מטומאת מת נצרך במדבר.

כ אמר שההוראה מהחלק הג' שבאפר הפרה שהי' למשמרת — לא בשביל לטהר עכשיו ולא בשביל לקדש את הכהנים שיעשו בדורות הבאים — היא שצריכים גם לחשוב אודות עצמו, כי יתכן שמרוב עסקנותו ישכח על עצמו, אלא צריך לחשוב אודות עצמו, בנוגע להלביש גארטעל, להניח תפילין דר"ת, לקבוע שיעור לתורה וכיו"ב וכפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר "מען דארף אויף זיך אליין ניט פארגעסען".

וסיים שהחתן ע"י עלייתו לתורה בשבת, ממשיך ע"ע קדושה בנוסף לקדושת שבת, ובפרט מי שאזכה לעלות לתורה בחדר של כ"ק מו"ח אדמו"ר ששם התפלל ולמד ושם התקשר עם ה"יחידה" של בניי כי שם קיבל ל"יחידות", הרי בודאי שכ"ז נותן כח שיהי' בנן עדי עד בדור ישרים יבורך.

כ בסיום ההתוועדות דיבר בארוכה אודות ענין המאסר שהי' ענין כללי, וכמובן ממכתבו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ש"לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ב תמוז כ"א את כל מחבבי תורתנו הק' וגם את אשר בשם ישראל יכונה" כו'.

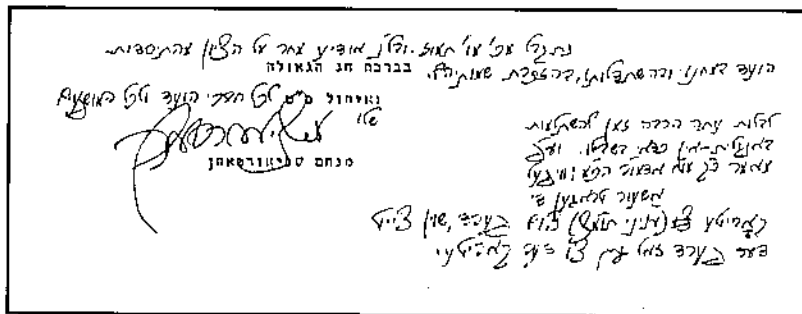

אופן ההתוועדויות של כ"ק אדמו"ר שליט"א בתקופה זו הוא כדלקמן: כ"ק אדמו"ר שליט"א מחלק את ההתוועדות לכמה שיחות, ובין השיחות מורה לקהל לומר "לחיים". אך ישנם גם התוועדויות קטנות — כמו בשבת זו — שכ"ק אדמו"ר שליט"א מדבר בהמשך אחד מבלי כל הפסקים באמצע.
 כ"ק אדמו"ר שליט"א לא נוהג לקדש על היין בתחלת ההתוועדות ואינו אומר "לחיים" במשך ההתוועדות.

יום ב', י"א תמוז ה'תש"י   הבוקר: דיבר הרב מרדכי מענטליק לפני תלמידי הישיבה, על ענין השתטחות על קברי צדיקים.

הלילה בתפילת מעריב בכה כ"ק אדמו"ר שליט"א מאוד בעת אמירת המשניות והקדשי.

היום יצא לאור הר"ד מהתוועדות שבת מברכים תמוז.

קטע ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א מיום י"א תמוז ה'תש"י.

בתפילת שחרית בכה כ"ק אדמו"ר שליט"א הרבה. בשעה 1:00 נסע ל"אוהל". עמו נסעו שלשה אוטובוסים של אנ"ש והת' כשהגיע לשביל המוליך ל"ציון", עצר לרגע והוציא את האבנט שחוגר בקביעות מתחת למעיל ולבשו וניגש אל ה"ציון".

יום ג', י"ב תמוז ה'תש"י

לפני הליכתו מה"אוהל" צוה לומר שלש פעמים "מי שברך", א' עבור אנ"ש וכלל ישראל הנמצאים באה"ק, ב' עבור הילדים והילדות החולים שבאה"ק, והג' עבור כל אנ"ש וכלל ישראל בכל רחבי תבל. אחר כך קרא מעט מה"מענה לשון", טרם צאתו מה"אוהל" אמר לכ"ק אדמו"ר הכ"מ "א גוטי'ן יום טוב", וכאשר פסע כמה פסיעות לאחוריו, התחיל לבכות בכיות עצומות.

לפנות ערב עלו כולם לחדר האוכל ("סטאלאווע") של כ"ק אדמו"ר הכ"מ שבו היה מתוועד ביומא דפגרא. כ"ק אדמו"ר שליט"א ישב על מקומו כמו שהיה בחיים חיותו של כ"ק אדמו"ר הכ"מ בעלמא דין, וכן הרשיג וכמה מזקני החסידים. קהל גדול עמד מסביב השולחן. כ"ק אדמו"ר שליט"א שתק כל הזמן וישב בביטול נפלא. ניגנו את ניגון הד' בבות, בעת הניגון הביט כ"ק אדמו"ר שליט"א כל הזמן לעבר כסאו של הרבי הכ"מ.

אחר כך התפלל כ"ק אדמו"ר שליט"א תפלת ערבית, לאחרי התפלה החל קהל גדול גם הרבה שאינם מאנ"ש להתאסף בביהמ"ד להתוועדות של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כ"ק אדמו"ר שליט"א ב"קבלת-פנים" של הרה"ת יהודה ליב שיי פויזנר, ל' שבט ה'תשי"א.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתוועדות בשעה 10:00 בערב. להלן כמה נקודות שנאמרו בהתוועדות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א פתח את ההתוועדות בענין חילוקי הדינים בברכה שצריך לברך על הנס — הדרגה הכי נעלית היא נס שנעשה לעצמו, למטה מזה — לאביו, ולמטה מזה לרבו, אולם במה דברים אמורים בנס פרטי, או אב גשמי, ורבו בנגלה וכו', אבל כאשר מדובר אודות "רבי" בנגלה ובנסתר ובכל עניניו, שהרי הנשיא הוא הראש שמשפיע חיות לכל האברים, היינו שכאו"א מקבל ממנו את החיות כאבר המקבל חיות מהראש ואין לו שום חיות מעצמו, הרי בודאי שנס שנעשה ל"רבי" נעלה יותר מהנס שנעשה לעצמו.

וזהו ע"ד מה שמצינו במשה שאמר "מאין לי בשר" ומבואר בדא"ח שמשה מצד דרגתו הנעלית לא יכול להשפיל את עצמו להשפיע בשר ולכן הוצרך להאציל מרוחו על הע' זקנים

5. מיומנו של הרה"ח אלי' שי' גרוס. וראה להלן בשבת בראשית ה'תשי"א שמאז התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לקדש על היין בתחילת ההתוועדות.

6. עפ"י מכתב הרה"ח יהודה ליב שיי גרוזנר.

7. עפ"י מכתבי הר"י שי' כהן ויומנו של הר"א שי' גרוס.

כדי שע"י יושפע בשר, שלכאור א"מ מדוע הי' צ"ל השפעת הברש ע"י משה דוקא והרי אי"ז במדרגתו? אלא הביאור בזה שמכיון שהוא ראש ישראל לכן צריכים להיות כל ההשפעות, איזה שיהיו, על ידו דוקא, וממ"נ: או שיושפעו ע"י משה או שלא יושפעו כלל, כי ענין ההתקשרות ל"רבי" הוא לא רק בפרטים שונים כ"א בכל מציאותו! וכך הוא גם בכל דור ודור, שהרי "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא", ויתירה מזו ארז"ל "אין לך דור שאין בו כמשה רבינו" ועוד יותר מצינו בת"ז אשר "בדרא דמשיחא יהי משה בעצמו!"

ל בשיחה השניה דיבר עוה"פ — בהמשך להמדובר בהתוועדות שלפנ"ז (ש"פ חוקת) — אודות שיחת כ"ק אדמו"ר הכ"מ בי"ב תמוז דאשתקד (נדפס בקונטרס י"ב תמוז ש.ג.) שמבאר שם שחיים דקדושה הם חיים נצחיים שאין להם הפסק, שלכאור מה זה נוגע בכלל לי"ב תמוז ומדוע בי"ב תמוז דשנים שלפנ"ז לא אמרו, כמו בי"ב תמוז תש"ז או תש"ח? אלא שדוקא בי"ב תמוז האחרון שלפני יו"ד שבט תש"י הי' צריך הרבי "באווארענען" את זה, אשר באמת כבר כתוב בפירושו באגה"ק שחיי הצדיק אינם חיים בשריים כ"א חיים רוחניים כו', אלא שאף א' לא התבונן בזה, ולכן דוקא כעת נאמרו ונכתבו הדברים ע"י הרבי ואף באו בדפוס.

והנה הצורך לה"באווארעניש" בזה הוא מפני שישנם כאלו שחושבים שישנו הבדל בין ההנהגה עתה למה שהי' לפני"ז, והוא: שלפני יו"ד שבט הי' מוכרח לקיים את השליחות של הרבי, כי הרבי יכול לקרוא לו ליחידות או לכתוב לו מכ' ולשאול מדוע אינו מקיים את שליחותו, משא"כ עכשיו יכול הוא לעשות מה שהוא רוצה... ע"ז "באווארענט דער רבי" ואומר שהם "חיים נצחיים" וכל השליחויות שהרבי הטיל עליו בעבר, ומה שמטיל עליו עתה, ויטיל עליו בעתיד, ה"ה בכל התוקף, והוא תובע ממנו שיקיים את שליחותו. ישנם כאלו שמתפלאים על הלשון הנ"ל — "שהרבי מטיל עליו עתה כו', ובעתיד כו'" אבל באמת מפורש בתורה (דברי הימים ב, כא) שכאשר אלי' עלה בסערה השמימה הגיע מאתו מכ', ובמילא מהו הפלא. והרבי כבר ימצא את הדרך איך להודיעו, ואין מה לדאוג לו ואפשר לסמוך עליו שהוא כבר ימצא את הדרכים לזה.

ל [באמצע ההתוועדות אמר א' מהת' לחיים, והורה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א שיאמר "לחיים" גם עבור הוריו שי"ז].

כ בשיחה השלישית המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א, שמהמדובר לעיל מובן שגם אלו שע"ע לא היתה להם שייכות עם הרבי, עליהם לדעת שיכולים להתקשר עתה לרבי, ואין שום שינוי בזה לגבי קודם, ואם יש שינוי — הי"ז רק למעליותא (כאגה"ק הנ"ל).

ל בהמשך ההתוועדות ביאר את הענין דמקדיש אבר שהנשמה תלוי' בו עפ"י נגלה, ולימד את ההוראה מזה. וביאר זה בפנימיות הענינים בנוגע להתקשרות דרבי וחסידים שזהו באבר שהנשמה תלוי' בו, שהרי כאשר באו לשאול את הרבי בענין מסויים, אי"ז מפני שהרבי התעסק והי' מומחה בזה, אלא מצד הנשמה כללית שבו, וכן הרבי רצונו וענינו הי' להעלות את נשמתו של החסיד כו'. ועל כל מקושר, תלמיד וחסיד לדעת שהוא מ"אנשי משה", והו לעד ולעולמי עולמים עד משיח. מפני שהרבי קידש את נשמתו, ואין לו בזה ברירה כי הראש מושל ושולט על כל האברים. אלא שזה הי' יכול להיות באופן דהיפך הטוב, ע"ז אמר הרבי שזה יהי' בחסד וברחמים. והיות שהיום הוא יום הולדת והגאולה של הרבי הי"ז זמן מוכשר שכאור"א יקבל ע"ע החלטות טובות.

ל ביאר באריכות את המבואר במאמר די"ב תמוז (נדפס בקונטרס י"ב תמוז תש"ט) בענין שלימוד התורה צ"ל בביטול, ולפני שהתחיל את הביאור הקדים: אני רוצה להראות לכם עד

כמה דייק כ"ק מו"ח אדמו"ר בכל תיבה⁸.

ל בשיחה האחרונה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שדובר בהתוועדות שלפניו שצריך לתקן את ענין הנסיעה בשליחות המל"ח שיהי' כראוי, וצריכים לידע שהרבי נוסע עם כאו"א ומשיג על כל תנועה שלו איך הוא מקיים את השליחות, ועל כאו"א לדעת את האחריות המוטלת עליו שכשבא למקום ומתנהג כדבעי הנה אז יאמרו כל רואיו זוהי הנהגה של "ליובאוויטשער בחור", ולכן צריכים אנו לראות שגם בנינו ובנותינו ילמדו בישיבות ליובאוויטש וכו' משא"כ אם אינו מתנהג כראוי ח"ו.

מ גם אמר שעל כאו"א לדעת שעיקר קביעותו הוא כאן בין הד' כתלים של הרבי, ואפי' אלו שבאים לכאן רק כאשר הם פנויים, או כשה"בעלהבית'טע" התירה לו לעזוב את ביתו ולבוא לכאן, עליהם לדעת שבאמת עיקר קביעותם הוא כאן בד' כתלים של הרבי שהוא מקום שבו למד והתפלל וקיבל ליחידות וכו'.

נ כ"ק אדמו"ר שליט"א סיים את ההתוועדות באמרו: "א גוט יו"ט, ביז א צווייטע חסידישע התוועדות. דער רבי זאל געזונט זיין ווי א חסיד האט מיר געשריבן אין א בריוו", וועט אונז פירן אנטקעגן משיח'ן בב"א".

ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:15 בלילה. לאחר ההתוועדות התקיימה "חזרה" של אנ"ש והת' שיחיו.

מספרים שבת' סיון אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א לאחדים במענה על שאלותיהם — אשר כשישוב מה"ציון" יענה להם. ומעניין שבהתוועדות די"ב תמוז הנ"ל אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהרבי עצמו ימצא הדרך איך לענות והביא ע"ז דוגמא מאליהו שלאחר שעלה השמימה הגיע ממנו מכתב, ולאחרי ההתוועדות העיר אחד מהת' אשר בפירוש המצודות על הפסוק "ויבא מכתב מאליהו" (דברי הימים ב, כא) מפרש שאליהו התגלה לאחד הנביאים ועל ידו בא המכתב הזה⁹.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נהג להכניס בסידורו, בראש העמוד דברכת "שמע קולנו" בשמו"ע (במקום שבו מודפס תפלת נחם בסי' תו"א) חבילת פני"ם ורשימות של שמות וכו' (ומחברם בסיכה בראש העמוד) וכשמגיע לברכת "שמע קולנו" נהג להביט בהם¹⁰. בסיום כל תפלה נהג כ"ק אדמו"ר שליט"א לגשת לכסא כ"ק אדמו"ר הכ"מ ולהביט על הנרות שעומדים על שלחן כ"ק אדמו"ר הכ"מ ושוב על הכסא, ואומר משחו בלחש, ולאחר מכן יוצא כשפניו הק' לעבר מקומו של הרבי הכ"מ. לפני צאתו מחכה עד שכולם יוצאים וסוגר את הדלת אחריה¹¹.

יום ה', י"ד תמוז ה'תש"י

בכל יום באים אל כ"ק אדמו"ר שליט"א הרבה אנשים מכל החוגים לדרוש בעצתו הק', והוא מקבל אנשים עד השעות המאוחרות בלילה. לכולם עונה בהוראות ברורות, אף בענינים הנוגעים לנפשות ממש.

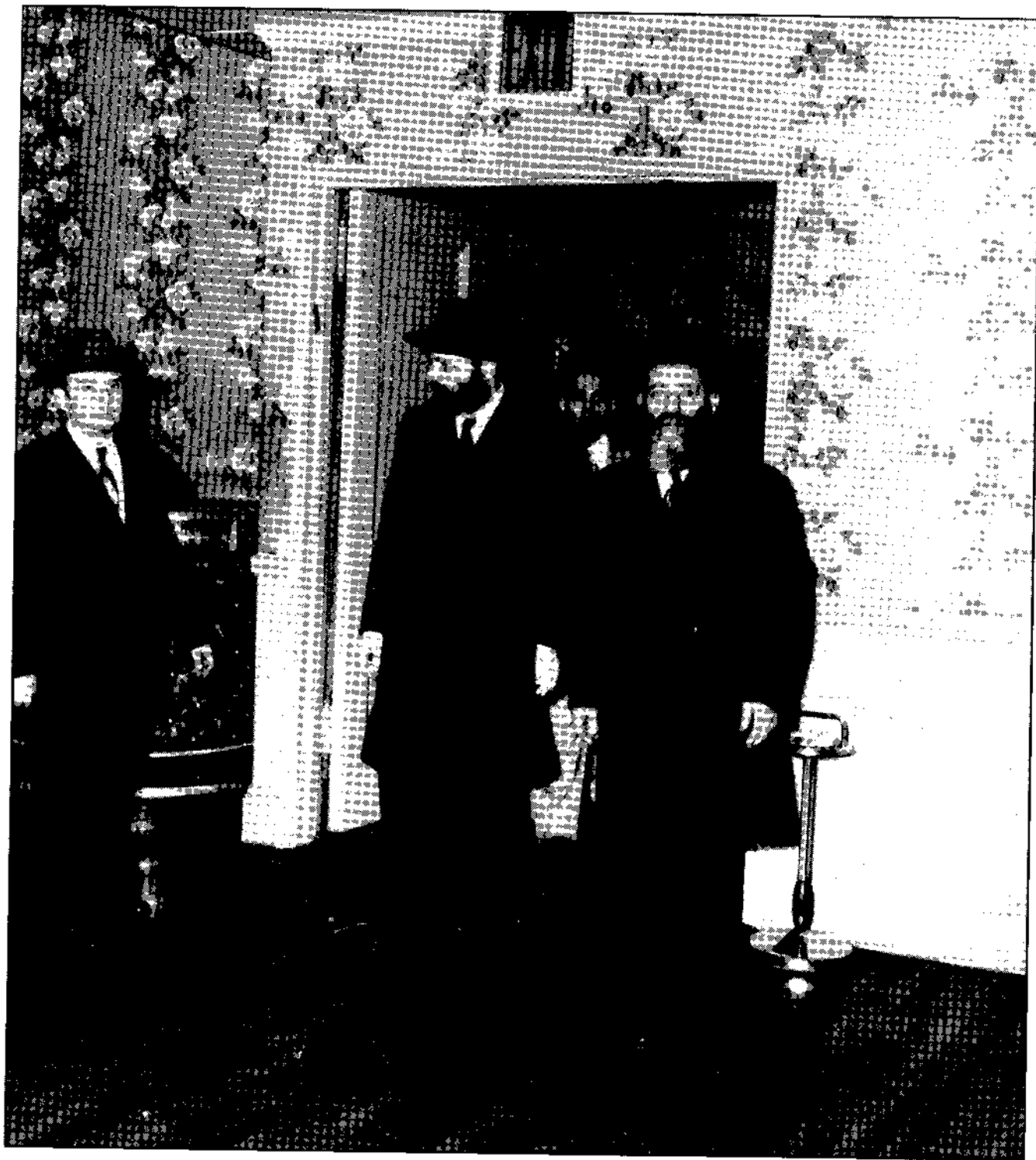
יום ג', י"ט תמוז ה'תש"י

8. השוה למכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א (כללי-פרטי) מ"ד כסלו תש"י: "ולסיים בעיון בדברי הרב, ולהראות עד כמה וכמה יש לדייק גם בתיבות שנראות רק כפל לשון לחזק הענין".

9. ראה לעיל בהתוועדות ר"ח סיון תש"י ובהערה שם.

10. ממכתבי הר"כ שי'.

11. מפי אחד מאנ"ש שלי'.

כ"ק אדמו"ר שליט"א מגיע לחתונת הרה"ת שלום דובער שי' פאפאק -
בליווי אבי החתן הרה"ח אברהם פאפאק, ז' אדר ראשון ה'תשי"א.

גם מספרים הרבה מופתים מכ"ק אדמו"ר שליט"א, וכל דבר והגה היוצא מפיו לא ישוב ריקם.

מספרים ב"770" דבר מעניין, שכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לאחד (זה היה ביום ראשון) בנוגע לענין מסוים — "וועט איר דאס מאכן מארגן אדער מיטוואך". ובעת מעשה חשב הלה למה לא ביום ג' ואח"כ באמת ראה שביום ג' אי אפשר היה בשום אופן לעשות זאת¹².

יש לציין אשר עד תקופה זו הי' נהוג, שכל מי שרצה להכנס אל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשאול בעצתו הק' הי' ניגש ומקיש על דלת חדרו הק', וכאשר הי' נענה, הי' נכנס אל כ"ק אדמו"ר שליט"א ושואל את שאלותיו כו' (כפי שהי' נהוג לפני יו"ד שבט תש"י). כמובן שזה הי' גוזל הרבה מזמנו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, וזה גם הי' מפריע לו בעבודתו הק'. אולם, בזמן האחרון אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א להרב חזקוני שימסור לקהל שהוא מאוד עסוק, והוא יהי' אסיר תודה באם יודיעו קודם למשרד שרוצים להכנס לדבר עמו, ובמשרד ירשמו את כולם, ואח"כ יודיעו לכל אחד את התאריך והשעה שנקבעה עבורו בשביל להכנס לדבר כו'.

אחד התמימים סיפר שלאחרונה רצה להכנס ליחידות, וכאשר ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א אחרי התפלה מחדרו של כ"ק אדמו"ר הכ"מ, ניצל את ההזדמנות וניגש אליו ושטח את בקשתו להכנס ל"יחידות", ענה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א שיכנס בשבוע שלאח"כ, ביום ג' בשעה 8:00 בערב. ואכן בתאריך הנ"ל ניגש והקיש בדלת חדרו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכאשר נענה, נכנס ומצא את כ"ק אדמו"ר שליט"א יושב לבוש בכובע ובמעיל (הקצר), וחגור באבנט. הוא הושיט לכ"ק אדמו"ר שליט"א את הפתק וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה לו על שאלותיו, הת' הנ"ל סיים שזו היתה ה"יחידות" הראשונה שלו¹³.

יום ה', כ"א תמוז ה'תש"י

היום כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א מכתב כללי-פרטי שנשלח לרבים מאנ"ש והת', במענה על מכתביהם בקשר עם ימי הקיץ שבו נאמר:

"קבלתי מכתבו ות"ח על הידיעות אשר בו. ויה"ר אשר היותו עם ב"ב שי', בנאות דשא יביא תועלת הנרצה כפשוטו ממש בהבראת הגוף וחיזוקו . . ומזה נלמד במכל שכן וקל וחומר עד כמה נוגע . . הענין, מעין דאתהפכא, לנצל ימי וענין הבראת הגוף לחיזוק הנשמה, היינו . . לחפוש הזדמנות לעורר את . . הבאים להנפש במקומו וסביבותיו, לתורה עבודה וגמ"ח".

ש"פ פנחס, כ"ג תמוז, מבה"ח מנ"א ה'תש"י

לאחרי התפלה התקיימה התוועדות דכ"ק אדמו"ר שליט"א. להלן כמה נקודות שנאמרו בהתוועדות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א פתח את ההתוועדות באמרו שבשבת זו מברכים את חודש אב, ומבואר במאמר של אדמו"ר מהורש"ב נ"ע שתיבת "אב" מורה על רחמים כמ"ש "כרחם אב", אלא שהם רחמים גדולים שנתגלו בלבוש של דינים דוקא, שלכן אירעו בחודש אב כו"כ ענינים של היפך השמחה. ומטעם זה כאשר מברכים את החודש אומרים "מנחם (אב)", כי

12. ממכתבי הרה"ח יואל שי' כהן.

13. מאזכרונות הרה"ח יהודה ליב שי' גרונר.

רוצים שהרחמים יומשכו בגילוי למטה מעשרה טפחים, ע"ד הסיפור הידוע עם הדפסת הלקו"ת שכ"ק אדמו"ר מהר"ש טען לאדמו"ר הצ"צ שרוצים משיח למטה מעשרה טפחים. ובהמשך לכך ביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א את השיעור תניא היומי המדבר ע"ד י"ג מדות הרחמים וכו'.

כ בהמשך הדברים לימד את ההוראה בעבודת ה' מהמסופר בפרשתינו ע"ד מנין בני ישראל, וידוע שע"פ הלכה "דבר שבמנין אינו בטל". וענין זה מהווה תשובה לאלו הטוענים שהיות

ובני"י הם הלא "אתם המעט מכל העמים" א"כ מהיכן הכח לא להתפעל מכל העולם ולהיות חזק בדרך התורה והמצוה וכו', ולא זו בלבד אלא כהוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר בשיחת י"ב תמוז דאשתקד שצריך להיות בעצמו ולהחיות אחרים, ולהיות חזק בתומ"צ לא רק בהיותו בישיבה ובביהמ"ד אלא לצאת לרחוב ולגשת אפילו ליהודי כזה שלא ידוע אם הוא לובש ט"ק או אם לובש ט"ג לתפלה, או אפי' אם הוא מניח תפילין או לא, ולומר לו: שמע יהודי! אינני רוצה ממך שום דבר, אני רק רוצה שתניח תפילין בכל יום! תעשה לי טובה, תעשה טובה לעצמך, תעשה טובה להוריד ולזקניך עד ליעקב אבינו, ותעשה טובה לילדים שלך, עד סוף כל הדורות, עד ביאת המשיח!

ואף שאפשר לטעון שהלא אי"ז מן הנימוס לגשת לאדם שלא מכירים וכו' ואפילו לא ניכר על הפנים שלו אם הוא יהודי... אולם כשם שבנוגע לפקוח נפשות בגשמיות אין שואלים שאלות ואין עושים

שקו"ט, ואפי' על ספק פקו"נ וספק ספיקא דוחים את הכל. כך גם ברוחניות אפי' על ספק שמא הוא יהודי, צריך להשתדל בכל האופנים להחיותו! אלא שיכול האדם לטעון מי אני שאתעסק בענינים כאלה, האם אני צריך ("באזארגו") לדאוג להקב"ה? מילא בענינים שבין אדם לחבירו מובן שעלי להתערב מפני שזוהי טובת

מרכז לעניני חינוך

MERKOS HINUCHI

CENTRAL OFFICE
770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה ט"א תמוז, ה'תש"י

הרה"ח הגה"ח אי"א נר"ם וכו' מוה"ר ט"י

שלום וברכה:

קבלתי בכתבו וח"ה על הידיעות אשר בנותי **ע' דליאת ד' ע' ה'** ויה"ר אשר היונה, עם ב"ב ט"י, בנאות רטא יביא תועלת הנרעה בפסוקו סמט בהכרעת הגוף והיזוקו. וספקים כ"ק נר"ה אדמו"ר הכ"ס בשם כ"ק אדמו"ר (אבינו) נ"ע: וי טיעור דא"ס (הגוף) איז אז בולב דעס גיטס מען אזויביל תורה וכו'.

זרעה המכ"ס הל' דעות רב"ד: היות הגוף בריא ושלם מרכיב השם הוזה כו'.

ובזה נלמד בסכל טען וכל הומר, כן בנו של קל והומר עד כמה נוגע עתה' הנשמה בריאות, וזה בכל הסנה צריך להסתדר בזה, על אנה טעה וכמה צריך להתח בזה בתוספת תומך בזמנים אשר עוסקים ומתענינים ביהודי בהכרעת הגוף שלא יבוא ח"ו להטות אשר תוקפת דגופת מולטא דנשמתא (זח"א קפ"ב). ועי"ג"כ טבה (הפז"ב) מיה דריובסס וכו'.

ולא לרשע קשהינא, אלא לעוררו לתקנין, מעין האהבה, ללצל ימי וענין אברתה הגוף לחיזוק הנשמה, היינו להוסיף שיעור ליסור מיוהר לימי החופש ולתמוס תודענותו לעורר את החרים הבאים להנכס במקומו וסביבותיו, לתורה עבודה ונש"ח כל אחד לפי מצבו, ולטעמים כדאי גם להסבירם, אשר אין אמנו יודע בסוד התקנת הקליפה, ואולי חלית ביות, כלבס למקום פלוני הוא כרי להוסיף הבנים טובות בכהרו של סלך סלכי המלכים הקב"ה.

וכבר הבטית כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"ס שחזקה להעבולה שמינה הוזהרת ריקס. און על איז א נאמן תו"ן א בטוח.

באיהול סוף האצוונטן זומע בגוף ובנפש
ע' כהנא
 הרב מנה"ס שניאורסאהן

צילום ממכתב כללי-פרטי של כ"ק אדמו"ר שליט"א מיום כ"א תמוז ה'תש"י -
 בו מעורר ע"ז שבזמני הקיץ שנוסעים לנאות דשא לחיזוק
 בבריאות הגוף, צ"ל במכ"ש וק"ו חיזוק בבריאות הנשמה.

ישוב העולם, אבל עניינים שבין אדם למקום זה הלא בינו ובין הקב"ה ומה עלי להתערב?
 ע"ז אומרים לו שגם העניינים שבבחינת חוקים (שבין אדם למקום) נוגעים סו"ס לעניינים
 שבין אדם לחבירו, וכפי שמסופר בגמ' בנוגע לאחד שהוריד את הכיפה ומיד התעורר אצלו
 היצה"ר לעבור על ענין של גזילה (שהוא בין אדם לחבירו) ומשום כך כאשר הוא רואה יהודי
 עליו לומר לו: הנח תפיליך לבש כיפה! שזהו הענין ד"כי תראה ערום וכסיתו" במובן הרוחני.
 ולאידך גיסא, ישנם כאלו החושבים דמכיון שהם אכן עוסקים עם אחרים הרי זה כבר
 מספיק, ואין הם צריכים לעבוד עם עצמם, שהלא אם הוא יכול להחיות אחרים הרי"ז
 הוכחה שהוא כבר שלם ו"פארטיק", וע"ז אומרים לו "ומבשרך אל תתעלם".
 ולסיכום צריך לדעת שהיצה"ר בא אל כאו"א לפי ענינו: אל זה שעובד עם עצמו טוען
 היצה"ר שזה מספיק ואי"צ להתעסק עם אחרים, וע"ז אומרת לו התורה "כי תראה ערום
 וכסיתו"! ולזה שבטבעו הוא עסקו, ומתעסק עם אחרים טוען אליו היצה"ר שאינו צריך
 להתעסק עם עצמו, וע"ז אומרים לו "ומבשרך אל תתעלם".
 C ביאר בארוכה את ב' הדעות שישנם באופן כתיבת שם הפרשה "פנחס" — ביו"ד או בלי
 יו"ד וכו'.

C בהמשך ההתוועדות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א אשר בשיחת י"ב תמוז דאשתקד אמר
 כ"ק אדמו"ר הכ"מ שכל חסיד צריך לומר בכל יום קאפיטל תהלים ביחוד כדי שהזכות
 והגילוי אור של הרביים יומשך בו ויהי' נקלט בו בפנימיות. ולכאן הרי ההשפעה של הרביים
 היתה תמיד החל מהבעש"ט, ואעפ"כ לא היתה אף פעם הוראה כזאת, וגם הרבי עצמו לא
 אמר זאת מעולם כ"א בי"ב תמוז האחרון!

אלא כפי שדובר לעיל אשר בשיחה הנ"ל "האט דער רבי פארווארענט" ונתן הוראות
 אודות מה שיקרה בעתיד, ואיך שיתנהגו אז, ובין ההוראות שנתן אמר גם זאת שכל חסיד
 יאמר מזמור תהלים, כ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף שאולי הכוונה למזמור תהלים שאומרים
 לפי מספר שנותיו של הרבי.

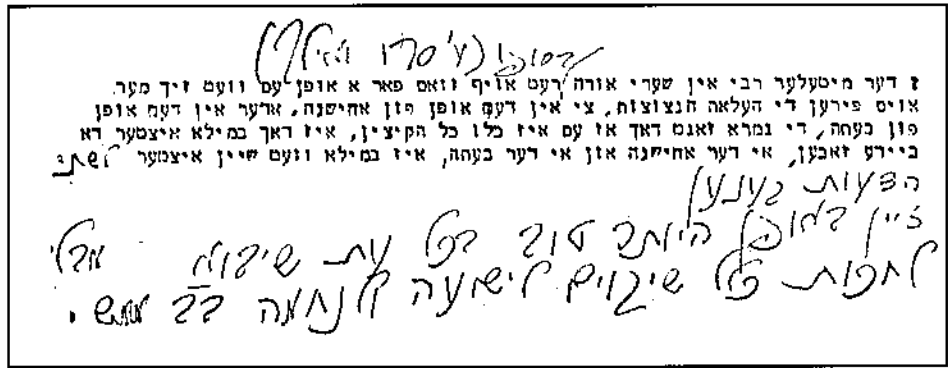
ומכאן מענה לאלו שהיו אומרים את המזמור של הרבי, ולאחרי יו"ד שבת נתעורר אצלם
 ספק באם להמשיך לומר את המזמור של הרבי, ובפרט עכשיו, לאחרי י"ב תמוז, מסתפקים
 הם באם להתחיל לומר מזמור ע"א או לא? הרי משיחה זו שנאמרה בי"ב תמוז העבר נאלא
 שאז ידעו מזה רק יחידים, ואילו עתה היא נדפסה ונתגלתה לכל! יש את התשובה שצריך
 להמשיך לומר את המזמור של הרבי, וזה יעזור שהגילוי של הרבי יומשך אצל כאו"א
 בפנימיות.

ובאם תימצוי לומר — הוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א — שכהנ"ל נכון הוא, יובן מדוע לא
 אמר זאת כ"ק מו"ח אדמו"ר בפירוש וכידוע הפי' במ"ש "בכל ביתי נאמן הוא", — שלא כל
 מה שיודעים ורואים מותר לגלות. ובקשר לכך סיפר שמישהו שאל פעם למה כתב הרבי את
 ה"עתידות" בה"קריאה והקדושה" בצורה מוסתרת, הרי הי' יכול לכתוב אותם בגלוי! ואילו
 לאחר זמן מה הפסיק הרבי לגמרי לכתוב עתידות! וביאר כ"ק אדמו"ר שליט"א — שבאם
 הי' כ"ק מו"ח אדמו"ר רוצה להתפרסם ("מזאל איס שטעמפלן") כ"יודע עתידות" הי' אכן
 כותבם בגלוי, אלא שבאמת אי"ז ענינו כלל, ורק מפני הענין ד"לאלתר לתשובה" גילה זאת,
 אבל סתם-כך לגלות אי"ז ענין שכן כאמור "בכל ביתי נאמן הוא".

C בהמשך להאמור אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שבכלל בזמן האחרון גילה הרבי הרבה
 דברים שלא גילו בכל הדורות וכ"ז עשה רק מפני שזה הי' נוגע עבור טובת כלל ישראל כו'.
 וסיפר: בקיץ שעבר הי' "א שטיקעל טומעל" שעומדת לפרוץ מלחמה. באחד הימים
 התקשר אלי יהודי מסויים — שהי' תורם הרבה כסף ל"קופת הצדקה", ו"ברייטקייט" יש
 לו שהרי נתחנך על ברכי אמריקה — ומבקש ממני ומאחר שלא רצה לשאול בעצמו) שאשאל

את הרבי האם סובר הרבי שתהי' מלחמה.
 היהודי הנ"ל הוסיף שזה נוגע לו במיוחד כי רוצה לעשות עיסקה מסויימת, ובאם תפרוץ
 מלחמה הוא לא יעשה את העסק.
 מאחר שגם אני רציתי לדעת מה יענה הרבי על שאלה מסוג זה, ובנוסף לכך שהנני רק
 "צינור" שעל ידי עוברת השאלה ובמילא לא יכולה להיות קפידא) — נכנסתי אל הרבי
 ומסרתי את השאלה.
 הרבי הביט עלי, חייך, ואמר: "עס זעט זיך ניט קיין מלחמה". לפני ימים אחדים הזכיר לי
 אותו יהודי את הסיפור.

קטע משיחת ש"פ פנחס ה'תש"י, עם ההגהות שהוסיף
 כ"ק אדמו"ר שליט"א בגוף כ"ק על הגליון - אודות שתי הדעות בנוגע לביאת המשיח.

ל כ"ק אדמו"ר שליט"א סיים את ההתוועדות באמרו שכ"ק אדמו"ר האמצעי מבאר
 בשערי אורה בענין בירור ועליית הניצוצות — מהו האופן הכי נעלה בזה — אם ע"י האופן
 ד"בעתה" או ע"י האופן ד"אחישנה", ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א דמכיון ש"כלו כל
 הקיצין", אזי לכל הדעות כבר יכול להיות באופן היותר טוב, שמבלי לחכות כלל תבוא
 הגאולה במהרה בימינו ממש.

היום כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א מכתב כללי-פרטי שנשלח לרבים מאנ"ש והת' שי
 במענה על מכתביהם שבו נאמר:
 "מכתבו עם הפ"נ בעתו נתקבל, וכבקשתו קראתי על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ,
 ובהיכלו ששם נכנסים ליחידות ולנתינת פ"נ". בהמשך המכתב מעורר כ"ק אדמו"ר שליט"א
 אודות ענין ההתקשרות ע"י לימוד תורתו בחבורה, ומוסיף שמובן שאי"ז פוטר מלימוד
 שיעורי חת"ת ש"כל אחד ואחד מחויב בהם".

יום ב', כ"ה תמוז ה'תש"י

בימים אלו אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א להת' יואל כהן שי' שיש רשימות לא מדויקות
 מההתוועדויות ומישהו כתב לחו"ל דברים לא נכונים מהתוועדות חג השבועות וכתוצאה
 מזה הגיעו מכתבי שאלות וכו"ל. ולכן ביקש כ"ק אדמו"ר שליט"א את רשימת השיחות
 דחגה"ש כדי להגיהם.
 ואמנם, הת' יואל כהן הכין "הנחה" (בסיוע הרשימות של הת' אלי' גרוס) והכניס לכ"ק
 אדמו"ר שליט"א שהואיל להגיהה".
 הת' הנ"ל סיפר עוד שבזמן הראשון אירע פעם שלאחרי אחת ההתוועדויות שכח ענין

יום ד', כ"ז תמוז, ה'תש"י

במכתבו של הרה"ג הרה"ח ר' יצחק דובאוו ממאנטשסטד אל אחד מחשובי אנ"ש בארץ הקודש, מסופר אודות קבלת הנשיאות והנעשה בבית חיינו בתקופה זו:

ב"ה יום א' כ"ד תמוז שנת השי"ת מנשסטד
שלום וברכה אל כבוד יד"ת הרה"ח מרביץ תרומ"ד כו' . . שלום לכת"ר ולכל הנלוים אליו
יחי.

אחדשי"ה ת"ל בעד החזקה השוכן אתנו כה לחי. מכתב כת"ר ש"י הגיעני לנכון . . בדבר
הכתרת הרבי שלישי"א, באמת הי' עליהם החוב מוטל להשתדל בזה . . צריכים רבי שהוא הראש . .
ובלא ראש מוכן שכל הגוף כאן.

...ת"ל אני בא במכתבים תכופים עם כ"ק אדמו"ר שלישי"א והוא עונה לי על כל השאלות.
אצלו הדרגש ממש שאדמו"ר נ"ע הכ"מ הוא חי ממש, וכן אמר והרגיש אדמו"ר נ"ע ז"ע הכ"מ על
אביו רבינו הק' זצוקלה"ה נ"ע ז"ע. ובאמת זהו כל עבודת הרבי לקיים עולם העליון בעולם
התחתון. באמת זהו כל האדם אבל אנו מגושמים ואין אנו מרגישים כלום כמי"ש בתנאי פ' מ"ז ע"פ
ואני בעד ולא אדע בהמות הייתי עמך כו' בו וד"ל.

לפי"ד היו כל בני חוץ לאמעריקא צריכים להכתירו בשם אדמו"ר שלישי"א ואו הי' הדבר בא
ממילא אפי' שהוא אינו רוצה. כונתי שהאנ"ש דשם אינם יכולים לעשות כלום.

...בני יחי' כי לי שבהתוועדות בתג השבועות דיבר דברים נפלאים עד שאמר שיש לו הרבה
ראיות שתחיית המתים יהי' קודם ביאת המשיח ולא יתפעל שבפתע פתאום יבא כ"ק מוי"ח
אדמו"ר נ"ע בהשיבה וינהלנו לקבל פני משיח, וכלם נתפעלו מאוד. בטח גם אתם מקבלים
המכתבים שלו, ואקצר במקום שה"ר להארך.

מנאי ידים אמת הדושי"ט ומלוני"ח

יצחק דובאוו

במכתב אחר מהתקופה היא כותב הרכ דובאוו: "כל אחד צריך להשתדל בכל התוקף
לקבל עליו את כ"ק אדמו"ר שלישי"א לנשיא חב"ד. וצריך לקרוא אותו כ"ק אדמו"ר שלישי"א.
ואע"פ שהוא אינו רוצה צריכים להכתירו בשם רבי, וברור לי שהוא ראו' לזה, שאני כבר מכיר
אותו מריגא, ולכן צריך ... עד שיסכים על זה, מצדי יש לי כבר רבי אבל צריך שהוא יסכים על זה".

שלם, וסיפר להת' יהודה ליב ש"י גרונר על כך, ואמר לו הת' הנ"ל בוא נכנס ביחד אל כ"ק
אדמו"ר שליט"א ונשאל. כנשכנסו אל כ"ק אדמו"ר שליט"א והציעו את בקשתם, לא מצא
חן בעיניו, ואמר בתמיחה "צוויי מאל פארבריינגען"!! (= להתוועד פעמיים!) אך לפועל
הסכים וחבש את הכובע לראשו הק', ונהי' רציני מאוד והתחיל לומר את הענין החסר. הת'
הנ"ל סיפר שכ"כ התבלבל מהמחזה, עד ששכח שוב את הענין, ורק הת' יהודה ליב גרונר
הזכירו את הדברים¹⁴.

יום ה', כ"ה תמוז ה'תש"י היום נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א ל"אהל", כנראה כתחליף לערב ר"ח שחל מחר ביום ו'
עש"ק.

14. במכתבי כ"ק אדמו"ר שליט"א מאותה תקופה מוצאים אנו תשובות על שאלות שנתקבלו על הר"ד
מהשיחות. ולדוגמא במכתב מטי"ז מנ"א ה'תש"י נא"ק ח"ג אגרת תרע"ז כותב כ"ק אדמו"ר שליט"א
"במענה על שני מכתביו . . א) בשיחה של י"ב תמוז נשמטה הערה" עיי"ש באורך.
15. עפ"י יומן הר"א ש"י גרוס ומכתבי הר"כ ש"י.
16. מזכרונות הר"י ש"י כהן.